

پرورش توت فرنگی کار ساده ایست و هر کسی می تواند آن را پرورش دهد و قیمتی گزاف برای خرید آن پرداخت نکند. **شما در دو فصل بهار و پاییز می توانید توت فرنگی بکارید.** توت فرنگی با روشی موسوم به رانر زیاد می شود. یعنی بوته های جدید را که ریشه دار باشند در محل مورد نظرتان می کارید. در نتیجه امکان بیمار بودن بوته ها زیاد است. دقت کنید که بوته بیمار را نخرید. لکه برگ، سفیدک پودری، پوسیدگی سیاه ریشه جزو مهمترین بیماری های توت فرنگی است که نشانه های بارزی هم دارند. مثلاً لکه های روی برگ و سفیدک های روی ساقه و برگ.

بهتر است در هر گلدان تنها یک بوته بکارید مگر اینکه از گلدان های مستطیلی شکل دراز استفاده کنید که بتوانید بین هر دو بوته ۴۰ سانتی متر فاصله بگذارید. هر جایی که گرما و خورشید مناسب داشته باشد، برای قرار دادن گلدان توت فرنگی شما خوب است. توت فرنگی ها به دنبال مکانی مناسب و معتدل برای زندگی سه تا چهار ساله خودشان هستند. پس آن را از آنها دریغ نکنید. توت فرنگی ها دوست ندارند تابستان های بسیار گرم و خشک را تحمل کنند. درجه حرارت مناسب برای پرورش توت فرنگی بین ۱۵ تا ۲۵ درجه سانتیگراد است. البته توت فرنگی سرما را هم تحمل می کند و در برابر آن نیمه مقاوم است. در زمستان اگر روی بوته های توت فرنگی تان را بپوشانید تا دمای ۱۸- درجه سانتیگراد را تحمل می کنند.

برای کود گلدانتان بهتر است از ترکیبی از کودهای کمپوست مخصوص باغ، برگ یا زباله های سبز بازیافت شده استفاده کنید و تا عمق ۱۵ سانتی متری خاک گلدانتان (از بالا) را با آن بپوشانید. بوته ها به خوبی درون خاک جای دهید و مطمئن شوید که جوانه برگ ها هم تراز با خاک است.

معمولا پرورش توت‌فرنگی، به ویژه وقتی جنس بوته‌های آن مرغوب باشد، بسیار آسان است. در ابتدا تنها کافی است علف‌های هرز را از خاک خارج کنید، اما وقتی میوه‌ها شروع کردند به در آمدن، حواستان به حشرات و آفت‌ها هم باشد. مهمترین نکته در پرورش توت‌فرنگی این است که خاک گلدان آن را مرطوب نگه دارید. البته باید حواستان هم باشد که به طور ناگهانی حجم زیادی از آب را پای گلدان نریزید. اگر گلدانتان را روی بالکن قرار می‌دهید، وقتی میوه‌ها در آمدند، پیش از اینکه رنگی به خود بگیرند، روی آنها را با پلاستیک بپوشانید. این کار آنها را از گزند پرنده‌ها در امان نگه می‌دارد.

هر وقت توت‌فرنگی‌تان دورتادورش قرمز شد، یک روز به آن وقت بدهید و آن وقت آن را بچینید. این فرصت یک روزه آنها را شیرین‌تر، آبدارتر و خوش‌عطرتر می‌کند. وقتی زمان باردهی بوته‌ها تمام شد، باز هم حواستان باید به بوته باشد. شاخه‌های زائد را بزنید و تنها برگ‌های کوچک را باقی بگذارید. از لخت شدن بوته‌تان نترسید. برگ‌ها دوباره رشد خواهند کرد. خاک گلدان را تقویت کنید. برای تقویت خاک می‌توانید از همین برگ‌های خود بوته که جدا کرده‌اید یا کودهای کمپوستی استفاده کنید

<http://www.beytoote.com/scientific/nature/education-strawberry-pot.html>

آموزش پرورش توت‌فرنگی

توت‌فرنگی میوه ای نسبتا جدید است که تا 250-300 سال قبل به این شکل امروزی وجود نداشت و بیشتر موارد استفاده دارویی داشته است .

در قرن چهاردهم در فرانسه توت‌فرنگی های وحشی از جنگل به زمین زراعتی منتقل شد و از آن به عنوان یک گیاه اهلی استفاده گردید. در جنگلهای شمال ایران توت‌فرنگی وحشی بطور فراوان یافت می شود. بنظر می رسد که اولین رقم اصلاح شده در زمان صدارت اتابک اعظم از فرانسه به ایران آمد و به نام اتابکی خوانده شد

مشخصات گیاه شناسی و ارقام موجود توت‌فرنگی:

توت‌فرنگی از جنس فراگاریا (Fragaria) و گونه رزا (Resea) بوده که امروزه از گونه های شیلنسیس (Chilensis) و ویرجینیا (Virginia) و هیبرید بین ایندو یعنی اناناس (ananasae) استفاده زراعی می گردد.

عموما گیاهانی علفی باساقه های رونده یا استولون هستند.

برگها مشتمل بر سه برگچه خشن و کرک دار برنگ سبز تیره بوده که در برخی از ارقام شفاف می باشند. ساختمان گل شامل 5 گلبرگ سفید که در قسمت تحتانی خود به یک زائده کوچک متصل است،

کاسه گل شامل 5 کاسبرگ سبز رنگ بوده که در قسمت تحتانی تقریبا به یکدیگر جوش خورده می باشند .

تعداد کاسبرگها در برخی از ارقام زراعتی ممکن است بیش از 5 عدد باشد.

پرچمها به تعداد 20 عدد یا کمی بیشتر یا کمتر است .

مادگی به تعداد زیاد و بصورت مارپیچی بر روی نهنج قرار گرفته است و در مجموع و همراه با نهنج فرم نسبتاً کشیده ای را تشکیل می دهد .

مادگی از فندقه های جدا از یکدیگر که هر کدام دارای تخمدان با شکل راست و کوتاه می باشد تشکیل شده است.

در هر تخمدان یک تخمک وجود دارد و در واقع بذر به تعداد فندقه ها تولید می شود.

گل در واقع دو چنسه و پس از تلقیح گلبرگها ریزش کرده و نهنج بتدریج رشد و گوشتی شکل می گیرد و میوه بمرور زمان آبدار شده و از حالت اسیدی به قندی تبدیل می شود. اگر لقاح ناقص باشد تعداد فندقه ها محدود و چه بسا تقارن میوه حفظ نمی شود. ارقام توت فرنگی به گروه ارقام بهاره یعنی بوته هایی که در سال یکبار میوه می دهند و ارقام چهار فصله که در سال بیش از یکبار میوه می دهند، تقسیم می گردند .

مهمترین ارقام بهاره عبارتند از گورلا، آلیسو، تیوگو، رد گانتلت، اسپینا، کاتس کیل، فرسنا ارقام چهار فصله: این ارقام بسیار قوی الرشد و خزنده بوده و از اواخر اردیبهشت تا اواخر تابستان و گاهی اوایل پاییز میوه می دهند. میوه ها ریز و به تعداد زیادتری در هر بوته تولید می شوند.

ارقام چهار فصله مانند: استرا، هومی جننتو می باشد.
از دیاد توت فرنگی :

از دیاد بطریق جنسی و غیر جنسی صورت می گیرد.

الف) از دیاد جنسی:

از دیاد توت فرنگی بوسیله بذر مخصوص ارقامی است که طبیعتاً تولید ساقه رونده نمی کنند و یا ارقامی که ساقه های رونده کمی دارند و همچنین جهت تولید ارقام جدید از روش از دیاد بذری استفاده می شود.

ب) از دیاد غیر جنسی:

در ازدیاد غیر جنسی که تقسیم بوته خوانده می شود بوته هایی را که خوب رشد کرده و قوی هستند پس از خارج کردن از زمین به چند بوته کوچکتر که هر کدام دارای مقداری ریشه می باشند تقسیم کرده و سپس آنها را در محل اصلی نشاء می کنند.

در این روش باید از بوته های سالم پایه های مادری استفاده گردد.

روش ازدیاد از طریق ساقه های رونده بدین صورت می باشند که پس از ریشه دار شدن ساقه های رونده در تابستان از بوته مادری جدا و در محل سایه نشاء کرده و سپس در فصل پاییز بوته های انتخابی را به زمین اصلی انتقال می دهند.
شرایط خاک و شرایط محیطی رشد توت فرنگی:

توت فرنگی گیاهی است که در خاکهای مختلف تقریباً سازگار است با این وجود خاکهای عمیق نرم با بافت شنی رسی را ترجیح می دهد.

بهترین PH مناسب برای توت فرنگی 5/5 تا 6/5 می باشد .

اگر میزان آهک خاک از حد مجاز بیشتر باشد عارضه کلروز یا زرد شدن برگها بروز خواهد کرد.

از لحاظ آب و هوا در شرایط مرطوب و شرایط نسبتاً گرم محصول دهی مناسب خواهد داشت .

در شرایط گرم و مرطوب باید آب کافی در اختیار گیاه قرار گیرد و همچنین ارقام مقاوم به گرما انتخاب گردد. در ارتفاع 400 تا 800 متری از سطح دریا می تواند رشد مناسبی داشته باشد.

نیمه مقاوم به سرما بدون پوشش کاه و کلش می تواند تا 5- درجه سانتی گراد را تحمل نماید ولی با پوشش ویژه تا 18- درجه سانتی گراد را متحمل است.

<http://www.roostanews.ir/?lang=fa&p=content.body&id=3748>

توت فرنگی میوه‌ای نسبتاً جدید است که تا 300 - 250 سال قبل به این شکل امروزی وجود نداشت و بیشتر موارد استفاده دارویی داشته است. در قرن چهاردهم در فرانسه توت فرنگیهای وحشی از جنگل به زمین زراعتی منتقل شد و از آن به عنوان یک گیاه اهلی استفاده گردید. در جنگلهای شمال ایران توت فرنگی وحشی بطور فراوان یافت می‌شود. به نظر می‌رسد که اولین رقم اصلاح شده در زمان صادرات اتابک اعظم از فرانسه به ایران آمد و به نام اتابکی خوانده شد.

در قرن چهاردهم در فرانسه، توت فرنگی وحشی از جنگل به زمین زراعتی منتقل شد و از آن به بعد به عنوان یک گیاه اهلی مورد استفاده قرار گرفت. در جنگلهای شمال ایران توت فرنگی وحشی فراوان یافت می‌شود. بنظر می‌رسد که اولین رقم اصلاح شده توت فرنگی، در زمان صادرات اتابک، از فرانسه به ایران آمد و به نام اتابکی خوانده شد.

ارقام توت فرنگی

ارقام توت فرنگی به گروه ارقام بهاره یعنی بوته‌هایی که در سال یکبار میوه می‌دهند و ارقام چهار فصله که در سال بیش از یکبار میوه می‌دهند، تقسیم می‌گردند. مهمترین ارقام بهاره عبارتند از گورلا ، آلیسو ، تیوگو ، رد گانتلت ، اسیتا ، کاتس کیل ، فرسنا. ارقام چهار فصله بسیار قوی‌الرشد و خزانده بوده و از اواخر اردیبهشت تا اواخر تابستان و گاهی اوایل پاییز میوه می‌دهند. میوه‌ها ریز و به تعداد زیادتری در هر بوته تولید می‌شوند. ارقام چهار فصله مانند: استرا و هومی جنتو می‌باشد

موقعیت و آب و هوا :

به علت زود بارور شدن گل‌های توت فرنگی در بهار باید بوته‌ها در جایی کاشته شوند که سر مایی دیر رس بهاره به آنها صدمه نزند.

زمین مورد استفاده برای کاشت باید رو به جنوب باشد چون زودتر گرم می‌شود .

این گیاه به آب فراوان احتیاج دارد مخصوصاً در دوره رسیدن میوه ، در غیر این صورت میوه‌ها کوچک باقی میمانند

مشخصات گیاه شناسی

توت فرنگی از جنس فراگاریا (Fragaria) و گونه رزا (Resea) بوده که امروزه از گونه‌های شیلنسسیس (Chilensis) و ویرجینیا (Virginia) و هیبرید بین این دو یعنی اناناس (ananasae) استفاده زراعی می‌شود.

عموما گیاهانی علفی باساقه‌های رونده هستند. برگ‌ها مشتمل بر سه برگچه خشن و کرک دار به رنگ سبز تیره‌اند که در برخی از ارقام شفاف هستند. ساختمان گل شامل 5 گلبرگ سفید است که در قسمت تحتانی خود به یک زائده کوچک متصل است و کاسه گل شامل 5 کاسبرگ سبز رنگ است که در قسمت تحتانی تقریبا به یکدیگر جوش خورده‌اند. تعداد کاسبرگ‌ها در برخی از ارقام زراعتی ممکن است بیش از 5 عدد باشد. پرچم‌ها به تعداد 20 عدد یا کمی بیشتر یا کمتر است. مادگی به تعداد زیاد و به صورت مارپیچی بر روی نهنج قرار گرفته است و در مجموع و همراه با نهنج فرم نسبتا کشیده‌ای را تشکیل می‌دهد. مادگی از فندقه‌های جدا از یکدیگر که هر کدام دارای تخمدان با شکل راست و کوتاه است، تشکیل شده است. در هر تخمدان یک تخمک وجود دارد و در واقع بذر به تعداد فندقه‌ها تولید می‌شود. گل پس از تلقیح گلبرگ‌ها ریزش کرده و نهنج به تدریج رشد می‌کند و گوشتی شکل می‌گیرد. میوه به مرور زمان آبدار شده و از حالت اسیدی به قندی تبدیل می‌شود. اگر لقاح ناقص باشد، تعداد فندقه‌ها محدود است و چه بسا تقارن میوه حفظ نمی‌شود. ارقام توت فرنگی به گروه ارقام بهاره یعنی بوته‌هایی که در سال یکبار میوه می‌دهند و ارقام چهار فصله که در سال بیش از یکبار میوه می‌دهند، تقسیم می‌شوند. مهم‌ترین ارقام بهاره عبارتند از گورلا، آلیسو، تیوگو، رد گانتلت، اسیتا، کاتس کیل، فرسنا.

ارقام چهار فصله:

این ارقام بسیار قوی و خزنده بوده و از اواخر اردیبهشت تا اواخر تابستان و گاهی اوایل پاییز میوه می‌دهند. میوه‌ها ریز و به تعداد زیادتری در هر بوته تولید می‌شوند. ارقام چهار فصله، استرا، هومی جنتو هستند.

ازدیاد توت فرنگی:

ازدیاد به طریق جنسی و غیر جنسی صورت می‌گیرد.

الف) ازدیاد جنسی:

ازدیاد توت فرنگی به وسیله بذر، مخصوص ارقامی است که طبیعتا تولید ساقه رونده نمی‌کنند و یا ارقامی که ساقه‌های رونده کمی دارند. همچنین جهت تولید ارقام جدید از روش ازدیاد بذری استفاده می‌شود.

ب) ازدیاد غیر جنسی:

در ازدیاد غیر جنسی که تقسیم بوته خوانده می‌شود، بوته‌هایی را که خوب رشد کرده و قوی هستند، پس از خارج کردن از زمین به چند بوته کوچکتر که هر کدام دارای مقداری ریشه باشند تقسیم کرده و سپس آنها را در محل اصلی نشا می‌کنند. در این روش باید از بوته‌های سالم پایه‌های مادری استفاده شود. روش ازدیاد از طریق ساقه‌های رونده بدین صورت است که پس از ریشه‌دار شدن، ساقه‌های رونده را در تابستان از بوته مادری جدا و در محل سایه نشا می‌کنند و سپس در فصل پاییز بوته‌های انتخابی را به زمین اصلی انتقال می‌دهند.

شرایط محیطی

توت فرنگی گیاهی است که در خاک‌های مختلف تقریباً سازگار است. با این وجود خاک‌های عمیق نرم با بافت شنی رسی را ترجیح می‌دهد. بهترین PH مناسب برای توت فرنگی 5/5 تا 6/5 است. اگر میزان آهک خاک از حد مجاز بیشتر باشد، عارضه کلروز یا زرد شدن برگ‌ها بروز خواهد کرد. از لحاظ آب و هوا در شرایط مرطوب و شرایط نسبتاً گرم محصول دهی مناسب خواهد داشت. در شرایط گرم و مرطوب باید آب کافی در اختیار گیاه قرار گیرد و همچنین ارقام مقاوم به گرما انتخاب شود. در ارتفاع 400 تا 800 متری از سطح دریا می‌تواند رشد مناسبی داشته باشد. نیمه مقاوم به سرما است و بدون پوشش کاه و کلش می‌تواند تا 5- درجه سانتی گراد را تحمل کند ولی با پوشش ویژه تا 18- درجه سانتی گراد مقاوم است. سطحی بودن ریشه‌ها که معمولاً تا عمق 15 تا 20 سانتی متری خاک توزیع می‌شود، گیاه را حساس به کم آبی می‌کند. جهت تولید محصول بهاره باید از ارقامی استفاده شود که طالب روزهای کوتاه و دمای پایین‌تری باشند تا گل‌انگیزی و محصول دهی آنها بخوبی انجام گیرد.

در ارقام 4 فصله، کوتاهی یا بلندی روز و همچنین پایین و بالا بودن درجه حرارت زیاد مطرح نیست و این گروه از توت فرنگی‌ها معمولاً در شرایط مختلف به راحتی گل می‌دهند.

پیش رس کردن توت فرنگی

توت فرنگی طبیعتاً از میوه‌های نوپرانه و از اولین میوه‌هایی است که در بهار به بازار عرضه می‌شود. در حالت معمولی و در مناطق معتدل زمان برداشت میوه در اواخر اردیبهشت ماه تا اوایل تیر است ولی امروزه با فن آوری‌های خاصی می‌توان زمان رسیدن میوه را به جلو انداخت. به عبارت دیگر می‌توان با استفاده از وسائل و امکانات امروزی، اقدام به پیش رس کردن و تولید توت فرنگی خارج از فصل کرد و عرضه توت فرنگی را تا مدت طولانی تری ادامه داد. البته هزینه‌های اضافی که برای پیش رس کردن ایجاد می‌شود، به علت قیمت بیشتری که محصول نوپرانه دارد، جبران خواهد شد.

پیش رس کردن توت فرنگی در گلخانه

مطمئن ترین وسیله برای پیش رس کردن، استفاده از گلخانه است. مشکل استفاده از گلخانه در درجه اول هزینه سنگین احداث گلخانه و نیاز به تخصص و تجربه کافی برای کشت توت فرنگی در گلخانه است. برای این منظور می‌توان نشای توت فرنگی را ابتدا اواسط تیرماه تا اوایل شهریور در خزانه کشت کرد و 5 تا 7 کیلوگرم در هر صد متر مربع از کودهای کامل ازت - فسفر - پتاس به نسبت 17- 12- 12 به عنوان کود پایه به زمین خزانه داد. پس از تولید ریشه‌های قوی در نشا، بوته‌ها شروع به ایجاد ساقه‌های رونده می‌کنند. با سرد شدن هوا، بوته‌ها تحت تاثیر نور و درجه حرارت پائین قرار گرفته و گل در آنها تشکیل می‌شود.

در آبان و آذر بوته‌ها را به گلخانه حمل کرده و در بستر کاشت به فاصله 25 تا 30 سانتی متر کشت می‌کنند. در گلخانه نیز مقدار 3 تا 5 کیلوگرم کود کامل شیمیایی در 100 متر مربع به بستر داده می‌شود. درجه حرارت گلخانه را ابتدا روی 8 تا 12 درجه سانتی گراد تنظیم کرده و با افزایش شدت نور درجه حرارت را نیز زیاد می‌کنند و به 15 تا 20 درجه سانتی گراد می‌رسانند. البته می‌توان درجه حرارت را به 8 درجه سانتی گراد کاهش داد. بلافاصله پس از کاشت باید به اندازه کافی آبیاری کرد. در آبیاری توت فرنگی گلخانه‌ای باید دقت شود که زمین به طور یکنواخت مرطوب شود. به منظور جلوگیری از خطر پوسیدگی میوه در اثر رطوبت زیاد، باید گلخانه را به موقع تهویه کرد و به وسیله حرارت خشک رطوبت زیادی را کاهش داد. برای انجام عمل گرده افشانی و تلقیح بهتر گل‌های توت‌فرنگی در گلخانه، می‌توان برای هر 1000 متر مربع سطح زیر کشت، یک کندوی زنبور عسل در گلخانه قرار داد.

www.Keshavarzi.net

(توت+فرنگی)+(کشت+پرورش+تکثیر)/<http://agriculture.parsiblog.com/Posts/121/>

کوتاهی بوته های توت فرنگی باعث می شود بتوان این میوه لذیذ را در باغچه، سبد و حتی گلدان کاشت، پس نگران کمی جایتان نباشید .

بوته توت فرنگی فضای کمی را اشغال می کند، گل زیبا و میوه خوش مزه ای دارد و کشت آن نیز راحت است. برای اینکه خودتان بتوانید بوته توت فرنگی را به عمل آورید، چند راهنمایی به شما می کنیم.

بوته توت فرنگی را در کجا بکارید

بوته توت فرنگی تقریباً در همه نوع خاکی، از شن سبک گرفته تا خاک رس سنگین، رشد می کند. خاک خیلی خیس باعث می شود که گیاه دچار مریضی شده و بپوسد. بهترین خاک برای توت فرنگی خاک برگ و خاکی است که به راحتی آب را عبور دهد و در جایی باشد که آفتاب کامل به آن بتابد و در معرض باد نباشد.

گیاه توت فرنگی را می توان در فضای بیرون از منزل، از اوائل تیرماه تا اواخر تابستان کاشت. اگر بوته آن دیرتر کاشته شود، باید میوه های آن برای سال اول چیده شود.

به منظور آماده سازی خاک برای کاشت، آن را شخم بزنید و تمام علف های هرز را با دست کنده و مقداری کود به خاک اضافه کنید.

هر گیاه را در یک خط به فاصله ۳۵ سانتی متر از دیگری قرار دهید و در فاصله عرضی، بین هر بوته ۷۵ سانتی متر فضا در نظر بگیرید و در پایان به خوبی آن ها آبیاری کنید.

برای اینکه حلزون به گیاه شما نزنند، پای گیاه را با ساچمه، سنگریزه و یا پوست تخم مرغ پر کنید.

هر بوته توت فرنگی می تواند برای ۵ تا ۶ سال میوه دهد، با این وجود پس از ۲ سال گیاه توانایی اصلی خود را از دست می دهد و در معرض انواع امراض و آفت ها قرار می گیرد؛ به همین خاطر عموماً بوته توت فرنگی را بعد از ۲ سال میوه دهی از خاک بیرون می کشند.

نکاتی در مورد کاشت

به طور مرتب بین ردیف های بوته ها و پای خود بوته را به طور کج، بیل بزنید. برای جلوگیری از خورده شدن میوه ها توسط حیوانات، می توانید روی بوته ها را با توری بپوشانید. از اوائل خرداد ماه در زیر بوته ها کاه یا پوشال بریزید تا از رشد علف های هرز و همچنین تماس میوه ها با زمین جلوگیری شود. کاه جو بهترین گزینه است، چون هم نرم تر و هم انعطاف پذیرتر از انواع دیگر کاه می باشد. اگر به کاه دسترسی ندارید، می توانید از صفحه های پلی اتیلن استفاده کنید.

می توانید زمان میوه دهی گیاه را طولانی تر کنید. برای این کار در اواخر زمستان بوته ها را بپوشانید. می توانید از پوشش های پلی اتیلن استفاده کنید. در این روش گیاه ۲ الی ۳ هفته زودتر میوه می دهد.

نکته مهم هنگام کاشت گلدانی توت فرنگی در داخل منزل آن است که توت فرنگی و انواع توت های بوته ای برای باروری در سال بعد باید حتماً یک دوره سرمای زمستان را بگذرانند. به این منظور می توانید بوته خود را برای چند هفته به داخل حیاط یا بالکن منزل برده، سپس به داخل باز گردانید.

چگونه توت فرنگی را در سبد رشد دهید

روش کاشت در سبد متضمن این است که میوه‌های گیاه توسط کرم‌ها و حلزون‌ها خورده نمی‌شوند. برای این منظور در یک سبد ۵ الی ۶ گیاه را بکارید و در فصل بهار که فصل رشد گیاه است، آن‌ها را هر روز آبیاری کنید. از زمان گل دادن بوته‌ها تا زمان برداشت محصول، هر ۱۰ روز یکبار بوته‌ها را با مواد تقویت کننده پتاسیمی مانند مواد تقویت کننده گوجه فرنگی غذا دهید. همان بوته‌ها می‌توانند برای سال آینده نیز میوه دهند؛ با این وجود تعویض بوته‌ها باعث می‌شود محصول بهتری برداشت کنید.

چگونه برداشت کنید

بسیار مهم است که میوه‌های رسیده را به سرعت برداشت کنید تا از خراب شدن آن‌ها بر روی بوته جلوگیری کنید. بوته‌ها را در زمان برداشت محصول، یک روز در میان بررسی کنید. زمانی که میوه‌های توت فرنگی کاملاً قرمز شده باشند، رسیده‌اند. بهترین شرایط آب و هوایی برای برداشت، آب و هوای خشک می‌باشد. به آرامی میوه‌ها را به همراه ساقه سبز آن‌ها جدا کنید یا ببرید. توجه داشته باشید که اینکار باید بسیار با آرامش و لطافت صورت گیرد تا بوته‌ها آسیبی نبینند.

مراقبت های نهایی

پس از برداشت میوه‌ها، کاه یا پوشال‌های ریخته شده در پای بوته‌ها را جمع آوری کرده، سطح خاک را تمیز نموده و برای سال آینده آماده کنید.

برگ‌های پیر شده را کنده، فقط تاج گیاه و برگ‌های جوان آن را باقی بگذارید. این کار باعث می‌شود که نور خورشید به مرکز گیاه برسد که باعث تقویت بوته‌ها و در نتیجه محصول بهتر در سال آینده می‌شود.

بوته‌ها را با مواد تقویت کننده و آب فراوان تغذیه کنید.

توری گذاشته شده بر روی بوته‌ها را برداشته تا پرندگان، حشرات اطراف آن‌ها را بخورند.

گسترش و تکثیر

به راحتی می‌توانید تعداد زیادی از بوته‌های توت فرنگی را تکثیر کنید. این گیاه در فصل رشد، روندهایی را روی سطح خاک به وجود می‌آورد که می‌توان با روش خواباندن از آن گیاه دیگری ساخت. این شاخه‌ها را می‌توانید به زمین متصل کنید؛ البته نباید آن‌ها را از بوته اصلی جدا کنید. این عمل را باید در ماه‌های تیر و خرداد انجام داد. به مرور زمان این شاخه‌ها تبدیل به یک بوته کامل می‌شود که برای شما محصول به بار می‌آورد.